

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
26 У 10183/17
08.07.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Весне Иконић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Немањом Вујовићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ..., чији је пуномоћник Младен Струнић адвокат из Београда, Једранска 6, против туженог Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, Београд, ради поништаја решења број: 4-00-969/2011 од 27.03.2017. године, уз учешће заинтересованог лица ББ, ..., у предмету јавне набавке, након усмене јавне расправе одржане дана 07.07.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.07.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, Београд, број: 4-00-969/2011 од 27.03.2017. године, и предмет **ВРАЋА** туженом на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ** се тужени Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, Београд, да тужиоцу АА, ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 78.790,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом почев од истека рока за добровољно извршење па до коначне исплате.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у ставу I диспозитва одбија се захтев за заштиту права подносиоца захтева АА из ..., поднет у отвореном поступку јавне набавке добарасклопови мотора, обликованом по партијама, број јавне набавке ВНД број 54/11, за који је јавни позив објављен у "Службеном гласнику РС" број 29/11 од 30.04.2011. године, наручиоца Градско саобраћајно предузеће "Београд" из Београда, као неоснован. У стави II диспозитива одбија се захтев подносиоца захтева АА, за накнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

Тужбом поднетом Управном суду дана 30.06.2017. године, тужилац указује да је у овом предмету јавних набавки суд већ два пута доносио своју пресуду и то у предмету 11 У 11286/11 и у предмету 26 У 15799/13. Наводи да је тужени у целости игнорисао упуте Управног суда садржане у пресуди Управног суда број 26 У 15799/13 од 20.10.2016. године, па су испуњени услови за постојање стања активног непоступања по пресуди Управног суда у складу са чланом 70. Закона о управним споровима од стране туженог. Указује да тужени погрешно тумачени ЗЈН (члан 44. став 2. тачка 2), Закона о привредним друштвима и оснивачки акт тужиоца. Наиме, Закон о привредним друштвима и Закон о регистрацији привредних субјеката, јасно је дефинисао да како у оснивачком акту, тако и у регистру код АПР-а се уписује само претежна делатност, а да привредно друштво има право, уколико је то наведено у његовом оснивачком акту, да обавља и све друге делатности за које није потребна посебна сагласност или дозвола неког надлежног органа. Такође је у члану 44. став 2. тачка 2 Закона о јавним набавкама децидно наведено: право на учешће у поступку има понуђач ако: 2) је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке. Указује да у овом пропису није наведено да се ради о претежној делатности, него да понуђач може да учествује у поступку јавних набавки уколико је регистрован и за обављање делатности која је предмет јавне набавке. Наиме, чланом 45. Закона о јавним набавкама, прописано је да се услови из члана 44. став 2. тачка 2 Закона о јавним набавкама, доказују прилагањем оснивачког акта понуђача. Истиче да је у оснивачком акту тужиоца у члану 4. наведено: "Друштво може обављати све законом дозвољене делатности", што је доказ о испуњености услова из члана 44. став 2. тачка 2 Закона о јавним набавкама. Такође, ако је понуђач основан за обављање делатности која је предмет јавне набавке, тумачи се са становишта Закона о привредним друштвима и његовог оснивачког акта, користећи методе тумачења које се користе у праву (језичко, логичко...), па правилним тумачењем из члана 4. оснивачког акта тужиоца, јасно је да је тужилац основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке, јер за ову делатност продаја делова и опреме за моторна возила, није потребна посебна сагласност државног или неког другог органа. Посебно у прилог оваквом схватању иде интенција законодавца када је писан Закон о привредним друштвима, да привредна друштва наведу само претежну делатност приликом регистрације, а да у складу са чланом 5. Закона о привредним друштвима, могу да обављају све законом дозвољене делатности. Правилним тумачењем члана 5. Закона о привредним друштвима, јасно је да привредна друштва на основу овог закона могу да обављају и друге делатности, сем наведене претежне делатности и за то није потребно ни навођење у оснивачком акту. Такође у прилог основаности ове тужбе је и мишљење Агенције за привредне регистре број 01-9-43 од 04.10.2011. године. Истиче да је потпуно погрешно тумачење туженог да је Закон о јавним набавкама у конкретном случају, *lex specialis* у односу на Закон о привредним друштвима. Када је у питању делатност друштва не може да се иста тумачи са становишта одредби Закона о јавним набавкама, већ само са становишта одредби Закона о привредним друштвима, јер овај закон једини регулише питање делатности привредних друштава. Указује на текст образложења решења туженог, страна 3, пасус 6, на крају ког пасуса тужени наводи: "поступак јавне набавке услуга-обнављање протектора пнеуматика" иако се у конкретном случају ради о поступку јавне набавке добара, обликованом по партијама-Склопови мотора, те је тужени своју одлуку донео по систему *sory paste* неке друге одлуке и на тај начин игнорисао обавезујућу пресуду Управног суда. Предлаже да суд у складу са чланом 70. Закона о

управним споровима, донесе пресуду тужба се уважава, поништава се у целости решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, усваја се захтев за заштиту права тужиоца од дана 14.07.2011. године, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара, обликованом по партијама-Склопови мотора за партије 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 15, 16 и 18 број ВНД број 54/11, за који је јавни позив објављен у “Службеном гласнику РС”, број 29/11 од 30.04.2011. године, наручиоца Градско саобраћајно предузеће “Београд” из Београда, процењене вредности 15.929.980,00 динара, па се поништава Одлука наручиоца број 54/12 о избору најповољније понуде и обуставља поступак јавне набавке од 06.07.2011. године, у поступку јавне набавке број ВНД 54/11 у делу који се односи на партије број 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 15, 16 и 18 и предмет враћа наручиоцу на поновно одлучивање по захтеву за заштиту права тужиоца. Обавезује се наручилац да понуђачу-тужиоцу накнади трошкове поступка по поднетом захтеву за заштиту права у износу од 91.250,00 динара са законском затезном каматом, почев од дана пресуђења, па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема одлуке по претњом принудног извршења. Обавезује се тужени да тужиоцу накнади трошкове управног спора колико исти буду износили са законском затезном каматом, почев од пресуђења па до исплате, у року од 15 дана од пријема одлуке, под претњом принудног извршења и то за састав тужбе 37.500,00 динара по АТ и судске таксе по налогу суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу достављеном Управном суду дана 08.11.2017. године, навео да је предметни поступак заштите права започет до дана почетка примене Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 124/2012) у донетом решењу је примењен Закон о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 116/2008) сходно одредби члана 173. Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 124/12, 14/15 и 68/15), којом је прописано да се на поступке заштите права започете до дана почетка примене овог закона, примењују прописи по којима су започети. У вези са наводима изнетим у тужби, тужени указује да је аргументација тужиоца заснована на потпуном занемаривању одредбе члана 45. став 1. тачка 2) Закона о јавним набавкама, те на нетачној и произвољној интерпретацији образложења решења. Наиме, обавезни услови за учешће у поступку јавне набавке су прописани одредбом члана 44. став 2. ЗЈН, а начин доказивања њихове испуњености императивним одредбама члана 45. став 1. Закона о јавним набавкама. Одредбом члана 44. став 2. ЗЈН, између осталог, прописано да понуђач има право на учешће у поступку јавне набавке ако је регистрован код надлежног органа односно уписан у одговарајући регистар (тачка 1. наведеног члана), те ако је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке (тачка 2. наведеног члана). Сходно одредби члана 45. став 1. тачка 1) ЗЈН, испуњеност услова из члана 44. тачка 1) ЗЈН- да је понуђач регистрован код надлежног органа, односно уписан у одговарајући регистар-доказује се тако што је понуђач дужан да у понуди достави извод из регистра надлежног органа. Сходно одредби члана 45. став 1. тачка 2) ЗЈН, испуњеност услова из члана 44. став 2. тачка 2) ЗЈН-да је понуђач основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке -доказује се тако што је понуђач дужан да у понуди достави свој оснивачки акт. Наиме, из наведеног произлази да један од обавезних услова за учешће у поступку јавне набавке не представља чињеница да делатност која је њен предмет мора бити нужно иста она која је од стране понуђача пријављена као претежна делатност приликом уписа у регистар Агенције за привредне регистре. Наиме, са становишта одредаба ЗЈН обавезан услов за учешће у поступку јавне набавке из члана 44. став 2. ЗЈН испуњен је

уколико понуђач достави оснивачки акт из којег недвосмислено произлази да између осталог, основан и за обављање делатности која је предмет поступка јавне набавке. Уколико је овај услов испуњен чињеница да је у регистар Агенције за приврдне регистре као претежна, уписана делатност која је различита од предмета јавне набавке, не представља сметњу за учешће у поступку јавне набавке. Дакле, основна сврха достављања извода из регистра Агенције за привредне регистре састоји се у доказивању чињенице да се ради о правном лицу које има правни субјективитет, и у том смислу је довољно само да исти буде приложен у понуди (те је неспорно да се у регистар уписује претежна делатност). Међутим, уз извод из регистра понуђачи имају обавезу да приложе и оснивачки акт, како би доказали да су, између осталог, основани и за обављање делатности која је предмет јавне набавке. Све наведено, није у супротности са одредбом члана 4. став 1. Закона о привредним друштвима, јер се не ограничава право привредних друштава да у редовној пословној активности обављају све законом дозвољене делатности. Међутим, ако су у питању правни послови у области јавних набавки који подразумевају употребу јавних средстава, тада је за заинтересованог понуђача који истовремено представља и правно лице, као посебан услов који мора бити испуњен да би исти имао право да учествује у поступку јавне набавке, одредбом члана 44. став 2. тачка 2) а у вези члана 45. став 1. тачка 2) ЗЈН прописано да у његовом оснивачком акту мора бити назначено да једна од делатности за коју је основан представља и делатност која је предмет јавне набавке (при томе није довољна уопштена констатација да привредно друштво може обављати све законом дозвољене делатности у складу са статутом друштва и законом). Дакле, наведене одредбе ЗЈН имају карактер *lex specialis* у односу на опште правило и члана 4. став 1. Закона о привредним друштвима. С обзиром на наведене одредбе ЗЈН, за оцену основаности поменутог захтева за заштиту права, била је релевантна искључиво садржина оснивачког акта који је тужилац доставио, као саставни део своје понуде (уговор о оснивању привредног друштва од 12.10.2005. године), увидом у који је утврђено да је у члану 4. делатност друштва одређена као: 1) претежна делатност којом се друштво бави-продаја делова и прибора моторних возила под шифром 50300, 2) друштво може обављати све законом дозвољене делатности, укључујући спољно трговинске делатности и услуге, осим делатности за које је законом прописано да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или другог акта државног органа док се иста не добије, а да је Одлуком о промени претежне делатности од 03.06.2010. године, којом је промењена претежна делатности подносиоца захтева, тако да је нова делатност друштва-одржавање и оправка моторних возила под шифром 50200. Тужени је указао да је одредбом члана 44. став 2. тачка 2) ЗЈН изричито прописано да право на учешће у поступку јавне набавке има, између осталог, понуђач који је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке, при чему, се сходно одредби члана 45. став 1. тачка 2) ЗЈН наведена околност доказује само прилагањем оснивачког акта. Даље је указано да то значи, да је са становишта императивних одредаба ЗЈН, услов за учешће у поступку јавне набавке да је у оснивачком акту недвосмислено наведено да је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке, те у том смислу за исправност понуде није довољно да у оснивачком акту буде садржана само општа констатација “пored претежне делатности правно лице може да обавља и друге делатности “. Поред наведеног, тужени указује да би оцена да је понуда тужиоца била исправна, иако није испунила један од обавезних законских услова за учешће у поступку јавне набавке, значила да је исти посебно привилегован и да се на њега нису односили исти услови које су били дужни да испуне сви остали понуђачи, што би у

крајњем исходу имало за последицу повреду одредби члана 6. и 8. ЗЈН, односно начела обезбеђења конкуренције међу понуђачима и начела једнакости понуђача. Из свега напред наведеног, произлази да је оспорено решење донето на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, те да је засновано на доследној примени одредаба члана 44. став 2. тачка 2), а у вези са чланом 45. став 1. тачка 2), члана 2. став 1. тачка 17) ЗЈН, те одредбама члана 78. ЗЈН. С обзиром на све наведено, тужени предлаже да суд сходно одредби члана 40. Закона о управним споровима, предметну тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице ББ из ..., није доставило одговор на тужбу.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 07.07.2022. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), којим је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, у присуству пуномоћника тужиоца, а у одсуству уредно позваних туженог и заинтересованог лица, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиоца на усменој јавној расправи остао је код навода из тужбе и постављеног тужбеног захтева, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. У речи на расправи изјашњавајући се на наводе туженог из одговора на тужбу указује да су наводи којима се указује да би другачије посутпање туженог органа у предметном случају, за исход имало као последицу повреду одредаба чл. 6. и 8. Закона о јавним набавкама, односно начела обезбеђења конкуренције међу понуђачима и начела једнакости понуђача, потпуно неосновани, јер то како су друга лица регистрована у привредном регистру и шта је од података о делатности коју обављају наведено у оснивачком акту тих лица ни на који начин не води закључку да би ова лица била дискриминисана у поступку у коме је тужилац учествовао као лице које испуњава услове за обављање и свих других делатности, па у вези са тим и делатност која је предмет спорне јавне набавке. Чињеница да су остали понуђачи евентуално поред претежне делатности у оснивачком акту имали наведене и остале делатности, укључујући и делатност која је предмет ове јавне набавке, представља само њихово право а не и обавезу уписа тих података. Других предлога у допуну доказног поступка нема. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и реши на начин предложен у петитуму тужбе. Трошкове поступка је тражио према приложеном трошковнику, према вредношћу спора од 15.929.980,00 динара и то: за састав тужбе у износу од 37.500,00 динара, за заступање на једном рочишту одржаном дана 07.07.2022. године, у износу од 39.000,00 динара, увећано за судске таксе за тужбу и пресуду, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за принудно извршење.

Одлучујући о поднетој тужби у нејавној седници већа одржаној дана 08.07.2022. године, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу, навода пуномоћника тужиоца истакнутих на усменој јавној расправи и списка предмета управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је оспорено решење донето у извршењу пресуде овог суда 26 У 15799/13 од 20.10.2016. године. У предметном поступку јавне набавке добара-склопови мотора, обликованом по партијама, број јавне набавке ВНД број 54/11, за који је јавни позив објављен у “Службеном гласнику РС” број 29/11 од 30.04.2011. године, наручиоца Градско саобраћајно предузеће “Београд” из Београда, процењене вредности 15.929.980,00 динара, понуђач АА, поднео је дана 14.07.2011. године, захтев за заштиту права за партије 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 15, 16 и 18. Имајући у виду да је предметни поступак заштите права започет до дана почетка примене Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 124/12), у донетом решењу примењен је Закон о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 116/2008) сходно одредби члана 173. Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 124/12, 14/15 и 68/15), којом је прописано да се на поступке заштите права започете до дана почетка примене овог закона, примењују прописи по којима су започети. Тужени је испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о наведеном поступку јавне набавке, одлучио као у диспозитиву решења. Ово са разлога што је увидом у одлуку о покретању поступка јавне набавке број 54/1 од 27.04.2011. године, тужени утврдио да је наручилац покренуо поступак јавне набавке услуга-обнављање протектора пнеуматика. Увидом у конкурсну документацију за предметну јавну набавку тужени је утврдио да је наручилац у оквиру одељка “Садржај понуде” на страни 7/35 дефинисао који све обрасци чине обавезан садржај понуде, те је као један од обавезних образаца под тачком број 9. предвидео “Образац за оцену испуњености услова из члана 44. ЗЈН”. Наведени образац број 9. “Образац за оцену испуњености услова из члана 44. ЗЈН” налази се на 31/35 страни конкурсне документације и у оквиру њега је наручилац, између осталог, одредио да је за оцену испуњености законског услова предвиђеног одредбом члана 44. став 2. тачка 2) ЗЈН неопходно да понуђачи доставе оснивачки акт предузећа понуђача/подизвршиоца из ког ће се видети да је понуђач/подизвршилац основан за обављање делатности која је предмет јавне набавке (тачка број 2). Тужени је извршио увид у понуду подносиоца захтева, те утврдио да је у оквиру исте приложен “Уговор о оснивању привредног друштва од 12.10.2005. године” у којем је у члану 4. делатност друштва одређена као: 1) претежна делатност којом се друштво бави-продаја делова и прибора моторних возила под шифром 50300, 2) друштво може обављати све законом дозвољене делатности укључујући и спољно трговинске делатности и услуге, осим делатности за које законом прописано да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или другог акта државног органа, док се иста не одбије. Такође у оквиру понуде изабраног понуђача приложена је и одлука о промени претежне делатности од 03.06.2010. године, којом је промењена претежна делатност подносиоца захтева тако да је нова делатност друштва – одржавање и оправка моторних возила под шифром 50200. Тужени указује да су обавезни услови за учешће у поступку јавне набавке прописани одредбом члана 44. став 2. ЗЈН, а начин доказивања њихове испуњености императивном одредбом члана 45. став 1. ЗЈН. Указује да је одредбом члана 44. став 2. ЗЈН, између осталог, прописано да понуђач има право на учешће у поступку јавне набавке ако је регистрован код надлежног органа, односно уписан у одговарајући регистар (тачка 1. наведеног члана), те ако је основан за обављање делатности која је предмет јавне набавке (тачка 2. наведеног члана.) Сходно одредби члана 45. став 1. тачка 1) ЗЈН испуњеност услова из члана 44. тачка 1) ЗЈН-да је понуђач регистрован код надлежног органа односно уписан у одговарајући регистар-

доказује се тако што је понуђач дужан да у понуди достави извод из регистра надлежног органа. Сходно одредби члана 45. став 1. тачка 2) ЗЈН, испуњеност услова из члана 44. став 2. тачка 2) ЗЈН-да је понуђач основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке-доказује се тако што је понуђач дужан да у понуди достави свој оснивачки акт. Наиме, из наведеног произлази да један од обавезних услова за учешће у поступку јавне набавке не представља чињеница да делатност која је њен предмет мора бити нужно иста она која је од стране понуђача пријављена као претежна делатност приликом уписа у регистар Агенције за привредне регистре. Наиме, са становишта одредаба ЗЈН обавезан услов за учешће у поступку јавне набавке из члана 44. став 2. ЗЈН испуњен је уколико понуђач достави оснивачки акт из којег је недвосмислено произлази да између осталог основан и за обављање делатности која је предмет поступка јавне набавке. Уколико је овај услов испуњен, чињеница да је у регистар Агенције за привредне регистре, као претежна, уписана делатност која је различита од предмета јавне набавке, не представља сметњу за учешће у поступку јавне набавке. Дакле, основна сврха достављања извода из регистра Агенције за привредни регистре састоји се у доказивању чињенице да се ради о правном лицу које има правни субјективитет, и у том смислу је довољно да исти буде приложен у понуди (те је неспорно да се у регистру уписује претежна делатност). Међутим, уз извод из регистра понуђачи имају обавезу да приложе и оснивачки акт како би доказали да су, између осталог, основани и за обављање делатности која је предмет јавне набавке. Све напред наведено није у супротности са одредбом члана 5. став 1. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник РС" број 125/2004) јер не ограничава право привредним друштвима да у редовној пословној активности обављају све законом дозвољене делатности. Међутим, ако су у питању правни послови у области јавних набавки који подразумевају употребу јавних средстава, тада је за заинтересованог понуђача који истовремено представља и правно лице, као посебан услов који мора бити испуњен да би исти имао право да учествује у поступку јавне набавке, одредбом члана 44. став 2. тачка 2) у вези члана 45. став 1. тачка 2) ЗЈН, прописано да у његовом оснивачком акту мора бити назначено да једна од делатност за коју је основан представља и делатност која је предмет јавне набавке, из чега произлази да није довољна уопштена констатација да привредно друштво може обављати све законом дозвољене делатности, укључујући и спољнотрговинске делатности и услуге, осим делатности за које је законом прописано да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или другог акта државног органа, док се иста не одбије, како је то назначено у оснивачком акту подносиоца захтева. Дакле, наведене одредбе ЗЈН, имају карактер *lex specialis* у односу на опште правило из члана 4. став 1. Закона о привредним друштвима. С обзиром на наведене одредбе ЗЈН, за оцену основаности наведеног захтева за заштиту права, била је релевантна и искључиво садржина оснивачког акта који је подносилац захтева доставио, као саставни део своје понуде, односно уговор о оснивању привредног друштва од 12.10.2005. године, те је утврђено да је у члану 4. делатност друштва одређена као: 1) претежна делатност којом се друштво бави-продаја делова и прибора моторних возила под шифром 50300, 2) друштво може обављати све законом дозвољене делатности, укључујући спољнотрговинске делатности и услуге, осим делатности за које је законом прописано да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или другог акта државног органа, док се иста не одбије, а да је Одлуком о промени претежне делатности од 03.06.2010. године, којом је промењена претежна делатност подносиоца захтева, тако да је нова делатност друштва-одржавање и оправка моторних возила под шифром 50200.

Како је одредбом члана 44. став 2. тачка 2) ЗЈН, изричито прописано да право на учешће у поступку јавне набавке има понуђач који је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке, при чему, се сходно одредби члана 45. став 1. тачка 2) ЗЈН, наведена околност доказује само прилагањем оснивачког акта, то значи да је, са становишта императивних одредби ЗЈН, услов за учешће у поступку јавне набавке да је у оснивачком акту наведено да је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке. У том смислу за исправност понуде, није довољно да у оснивачком акту буде садржана само општа констатација да поред претежне делатности, правно лице може да обавља и друге делатности. С обзиром на наведено, тужени је констатовао да подносилац захтева није доставио доказ да је основан за обављање делатности која је предмет конкретне јавне набавке. Сходно одредби члана 2. став 1. тачка 17) ЗЈН, исправна је она понуда која је благовремена, те за коју се после отварања понуда, а на основу прегледа и оцене, утврди да потпуно испуњава све услове закона и конкурсне документације, што значи да се исправност понуде цени пре свега у односу на захтеве наручиоца везано за начин сачињавања понуде и њену садржину, који су унапред јасно и недвосмислено, били дефинисани кроз конкурсну документацију. Такође то даље значи, да је тиме што је понуду подносиоца захтева одбио као неисправну, наручилац поступио у складу са својом обавезом прописаном чланом 78. став 1. ЗЈН, према којој је био дужан да у поступку јавне набавке након што прегледа понуде најпре одбије све понуде које су неисправне. Тужени указује да би оцена да је понуда подносиоца захтева били исправна, иако није испунила један од обавезних законских услова за учешће у поступку јавне набавке, значила да је исти стављен у повлашћен положај и да се на њега нису односили исти услови које су били дужни да испуне сви остали понуђачи, што би у крајњем исходу имало за последицу повреду одредби члана 6. и 8. ЗЈН, односно начела обезбеђења конкуренције међу понуђачима и начела једнакости понуђача. С обзиром на наведено, поднети захтев за заштиту права је у целини неоснован, те је тужени на основу изложеног одлучио као у ставу I диспозитива решења, указујући на члан 116. став 3. ЗЈН, те околност да је по оцени туженог, предметни захтев подносиоца захтева неоснован, а о захтеву за накнаду трошкова одлучио је као у ставу II диспозитива решења.

Међутим, по оцени суда, основано се у тужби оспорава законитост решења туженог органа, јер разлози дати у образложењу оспореног решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Наиме, према одредби члана 2. став 1. тачка 17) Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 116/08) исправна понуда је понуда која је благовремена, за коју је после отварања понуда, а на основу прегледа, утврђено да испуњава све услове из овог закона и конкурсне документације.

Одредбом члана 44. став 2. наведеног закона, прописано је да право на учешће у поступку има понуђач ако: 1) је регистрован код надлежног органа, односно уписан у одговарајући регистар; 2) је основан и за обављање делатности која је предмет јавне набавке.

Одредбом члана 45. став 1. тачка 2) истог закона, прописано је да

испуњеност услова из члана 44. став 2. овог закона понуђач доказује достављањем оснивачког акта понуђача.

Како је неспорно да је тужилац уз понуду за наведену јавну набавку доставио уговор о оснивању Привредног друштва од 12.10.2005. године и Одлуку о промени претежне делатности од 03.06.2010. године, из којих произлази да је основан за одржавање и оправку моторних возила, као и за све законом дозвољене делатности, укључујући и спољнотрговинске делатности и услуге, осим делатности за које је законом прописано да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или акта државног органа, док се исте не добију, то разлози дати у образложењу оспореног решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву, имајући у виду одредбе члана 2. став 1. тачка 17), члана 44. став 2. тачка 2) и члана 45. став 1. тачка 2) Закона о јавним набавкама, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Стога је у поновном поступку тужени орган дужан да поново оцени наводе у захтеву за заштиту права понуђача и доказе који се налазе у списима, те да за одлуку да јасне и на закону засноване разлоге.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, применом члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди и пресуди 26 У 15799/13 од 20.10.2016. године, обавезујуће за тужени орган, у смислу члана 69. став 2. истог закона.

Суд није прихватио предлог тужиоца да одлучи у складу са чланом 70. Закона о управним споровима, имајући у виду природу овог спора, као и обавезе туженог органа у смислу одредби члана Закона о општем управном поступку и Закона о јавним набавкама, приликом одлучивања о захтеву за заштиту права понуђача.

Имајући у виду исход спора, суд је оценио да је основан захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, па је одлуку из става II диспозитива пресуде донео применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са одредбама чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” бр. 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, па су тужиоцу досуђени трошкови за састављање тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 37.500,00 динара и трошкови заступања на јавној расправи од 07.07.2022. године у износу од 39.000,00 динара, применом Тарифног броја 42. у вези Тарифног броја 13. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС” бр. 121/12...37/21), као и трошкови судских такси за тужбу 390,00 динара и и пресуду у износу од 1.900,00 динара, у складу са Тарифним бројем 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94...95/18), у укупном износу од 78.790,00 динара, на који износ је сагласно одредбама чл. 277. став 1., 278. и 324. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78...57/89, „Службени лист СРЈ”, број 31/93 и „Службени гласник РС”, број 18/20), досуђена и законска затезна камата, у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати („Службени гласник РС”, бр. 119/12), и то од истека рока за добровољно испуњење обавезе, који у овом случају износи 15 дана од дана пријема пресуде од стране туженог па

до исплате.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.07.2022. године, 26 У 10183/17

Записничар
Немања Вујовић,с.р.

Председник већа - судија
Биљана Шундерић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МС